

Pápežská Stolica predstavuje Rúhačstvo

Pipinov Dar

Zatiaľ čo Vatikán hlása, že jeho postavenie je odvodené z postupnosti pápežov z ktorých prvým bol Apoštol Peter, ani len Biblia s tým nesúhlasí. Nasledovná kapitola tohto článku obsahuje extrakty z dvoch Katolíckych webov, ktoré podávajú dogmu. Za nimi nasleduje rozprava z istého webu, ktorý cituje a vysvetľuje Bibliu. Biblia odhaľuje falošnosť cirkevnej dogmy.

Pápež Zachariáš bol posledným byzantským pápežom. Nakoľko ďalší zvolený pápež Štefan zomrel skôr, ako ho stihli vysvätiť, jeho nasledovníkom sa stal Štefan II, ktorý bol pápežom od 26. marca 752 do 26. apríla 757. Štefan II sa stal svedkom dejinného vymedzenia pápežstva v byzantskú stolicu so svojím sídlom v Konštantínopole a vo franskú stolicu so svojím sídlom v Ríme. Tak, ako to platí pre väčšiu časť dejín kresťanskej cirkvi, krviprelievania a vraždy sprevádzali aj prechod pápežskej stolice z Konštantínopolu do Ríma.

Franská pápežská stolica vo Vatikáne sa spája s dvomi synmi Karola Martela, Karlomanom a Pipinom. Karloman si zvolil cirkev a Pipin svetský trón za účelom posilňovania moci karolínskeho rodu. Pipin pomohol vytvoriť novú, Katolícku cirkev, zatiaľ čo si uzurpoval trón Merovejcov. Za Pipinove služby cirkvi ho táto nastolila ako kráľa. Sfalšovaný „Konštantínov Dar“ a iné listiny u ktorých je podozrenie, že sa jedná o falzifikáty, ako je „Stolica Sv. Petra“ a „List Sv. Petra“ (z ktorého sa zrodil koncept Petrovho haliera) uzreli svetlo sveta počas vlády Pinina krátkého, ktorý zomrel v roku 768. Pipinov Dar predstavovali územia, ktoré Pipin zobral

Longobardom a dal ich pápežovi ako svoj dar cirkvi. Tie tvorili základ cirkevného pápežského štátu.

Stanovisko Biblie ohľadom pápežskej stolice sa dá zhrnúť takto:

Tým, že tvrdí, že pápež je „Vikárom Krista,“ Katolícka cirkev nepovažuje Kristovo kňazstvo za dostatočné a najvyššie, pričom priznáva cirkvi úlohu, o ktorej Kristus prehlásil, že bude patriť Duchu Svätému. Teda označovanie pápeža za „Kristovho Vikára“ je rúhačstvom. [Výraz „Vicarius Christi“ sa použil v sfaľovanom „Konštanínovom Dare“ na označenie Svätého Petra. C.]

Corascendea, 15.04.2013

Dogma

Dogma tvrdí, že od prvopočiatku cirkvi, Petra uznávali ako princa Apoštolov a najvyššieho kňaza-biskupa, pričom jeho stolica v Ríme sa považovala za najvyššiu v celej katolíckej cirkvi. http://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=5358

A dokonca:

Oddávna, [Od akého „dávna“, prečo sa neudáva rok, veď náš letopočet je vraj založený na živote Krista? C.] bola Rímska cirkev spojená s mimoriadnym postavením Sv. Petra. Rím bol miestom najuznávanejšieho apoštolského otca, a ortodoxní veriaci vždy vyjadrovali úprimnú úctu a poslušnosť voči rímskej cirkvi na základe jej „vedúceho postavenia, ktoré cirkev vyjadrovala prostredníctvom lásky“, ako aj jej služby nad všetkými božími cirkvami. [Prostredníctvom vojen, krížových výprav a genocíd, včítane genocídy Katarov, a prostredníctvom 700 inkvizičného teroru, podľa dejepiscov. C.] <http://www.catholicculture.org/culture/liturgicalyear/calendar/day.cfm?date=2013-02-22>

Tak ako jeho brat Sv. Ondrej, aj Peter bol rybárom. Peter spoznal Krista prostredníctvom Ondreja. Keď sa stal jeho nasledovníkom, Peter ho oslovil ako „... Mesiáš, syn živého Boha“. Kristus mu potom povedal: „... Ty si Peter a budeš kameňom, na ktorom postavím svoju cirkev...“ A dodal: „Dám Ti kľúče od kráľovstva nebeského. Čokoľvek zviažeš na zemi bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi“. Keď Pán predstúpil pred nasledovníkov v Tiberias [Tverja, Tiberiada C.], dal Petrovi známy pokyn „Krm moje jahniatka.... Staraj sa o moje ovce.... Pas moje ovce“.

Biblia

Rímskokatolícka cirkev považuje Petra za prvého pápeža, cez ktorého si Boh zvolil vybudovať svoju cirkev (Matúš 16:18). Považujú ho za nadriadeného ostatným apoštolom - za toho, ktorý vždy prichádza prvý. Rímskokatolícka cirkev tvrdí, že dakedy po udalostiach zaznamenaných v knihe Skutkov sa apoštol Peter stal prvým rímskym biskupom, a že prvotná cirkev mu priznala vedúce miesto medzi všetkými cirkvami. Učí, že Peter postúpil svoj apoštolský úrad tým, čo neskôr zaujali jeho miesto v úlohe rímskych biskupov. Učenie o tom, že vraj Boh postúpil Petrov apoštolský úrad na nasledovních biskupov sa označuje ako „apoštolská postupnosť“.

Rímskokatolícka cirkev ďalej tvrdí, že Peter a nasledovní pápeži boli neomylní, keď sa vyjadrovali „ex cathedra,“ teda z ich pápežskej pozície. Tvrdí, že pápežská neomylnosť dáva pápežovi schopnosť usmerňovať cirkev bez toho, že by sa táto dopustila omylov. Rímskokatolícka cirkev ďalej tvrdí, že jestvuje nepretržitá postupnosť pápežov, ktorá sa dá vystopovať k Sv. Petrovi, a to uvádza ako dôkaz, že sama je pravou Kristovou cirkvou, nakoľko podľa jej vysvetľovania Matúša 16:18, Kristus postavil svoju cirkev na Petrovi.

Zatiaľ čo Peter mal ústrednú úlohu v počiatočnom rozširovaní evanjelia (čo predstavuje časť obsahu Matúša 16:18-19), Biblia nikde neuvádza, že by mu iní apoštoli boli bývali podriadení, alebo že by mu náležal vedúci úrad v cirkvi (teda že by jeho postavenie bolo nadradené ostatným). Pozri Skutky 15:1-23; Galaťania 2:1-14; a 1 Peter 5:1-5. Taktiež sa v Biblii nenájde tvrdenie, že by rímsky biskup, alebo ktorýkoľvek iný biskup, mal mať nadradenú pozíciu nad ostatnými v cirkvi. Biblia dokonca ani len výslovne neuvádza, že by Peter bol kedy býval v Ríme. Namiesto toho, je v nej len jedno spomenutie o tom, že Peter písal z „Babylonu,“ pričom toto meno sa niekedy pripisovalo Rímu (1 Peter 5:13).

Rímskokatolíckeho hlásanie o prvoradom postavení rímskeho biskupa vychádza predovšetkým z týchto tvrdení, pričom sa spätne opiera o dejinný nárast vplyvu pozície rímskeho biskupa. Podľa Biblie sa však Peter delil o svoj „úrad“ s ostatnými apoštolmi (Efezania 2:19-20), a to, „že sa cez neho zväzovalo a rozväzovalo“, platilo aj o ostatných miestnych cirkvách, nielen o ich vodcoch (nazri Matúš 18:15-19; 1 Korint'ania 5:1-13; 2 Korint'ania 13:10; Titus 2:15; 3:10-11).

Taktiež, nikde sa v Písme neuvádza, že na to, aby sa cirkev vyhla omylu, úrad apoštolov sa prenášal na tých, ktorých vysvätili (čo vraj predstavuje podstatu apoštolskej postupnosti).

Apoštolská postupnosť sa skôr vnucuje určitým biblickým veršom, ktoré rímskokatolícka cirkev používa na podporu svojej doktríny (2 Timotej 2:2; 4:2-5; Titus 1:5; 2:1; 2:15; 1 Timotej 5:19-22). Pavol NEVYZÝVA veriacich z rôznych cirkví aby prijali Tita, Timoteja, a iných cirkevných vodcov na základe ich postavenia ako biskupov, alebo na základe toho, že by im patril apoštolský úrad, ale skôr na základe toho, že spolu s ním odvádzajú spoločnú prácu (1 Korint'ania 16:10; 16:16; 2 Korint'ania 8:23).

Písmo ale uvádza, že falošné učenia vziđu aj spomedzi cirkevných vodcov, a že kresťania majú porovnávať učenie týchto neskorších vodcov s Písmom, ktoré jediné je neomylné (Matúš 5:18; Žalm 19:7-8; 119:160; Príslovia 30:5; Ján 17:17; 2 Peter 1:19-21). [Treba tu podotknúť, že sa tu myslí pôvodné Písmo, ktoré však cirkev od svojho ustanovenia ako organizácie štátnej moci v roku 325 n. l. z dôvodov udržania svojej moci neustále revidovala. Čo v kontexte samotnej Biblie znamená, že od svojho založenia bola kresťanská cirkev falošná a jej falošnosť sa vyhrotila v cirkvi rímskokatolíckej, a to je dnes už oficiálne - oficiálnym potvrdením falošnosti Konštantínovho Daru, mnohých dekrétov a iných dokumentov, včítane zdiskreditovaného úmrtného listu Krista spojeného s machináciami okolo Turínskeho plátna, ktoré sa odvíjajú do súčasnosti. C.]

Biblia nehľasa neomylnosť apoštolov, s výnimkou tých ich písomností, ktoré sa včlenili do Písma. Keď Pavol oslovil cirkevných vodcov vo veľkom meste Efez, upozornil na príchod falošných kresťanov. Ak sa niektorí postavili proti omylom druhých, to z nich neurobilo „skutočných apoštolov a tých, čo budú pokračovať v ich pozícii“, ale skôr ich Pavol odporučil „k Bohu a k sláve jeho slova“ (Skutky 20:28-32). Neomylnosť Písma je tým meradlom, ktorým sa posudzujú učenia a praktiky (2 Timotej 3:16-17), nie apoštolská postupnosť. Len pomocou nazretia Písma je možné posúdiť, či je akékoľvek učenie pravé alebo falošné. (Skutky 17:10-12).

Bol Peter prvým pápežom? Odpoveď Biblie na túto otázku je jasné a dôrazné „nie“. Samotný Peter sa nikde nedožaduje svojej nadradenosti nad ostatnými apoštolmi. Nikde v jeho písmach (1 a 2 Peter) sa apoštol Peter nedožadoval žiadnej mimoriadnej úlohy pre samého seba, netvrdil že by bol držiteľom akéhokoľvek úradu, alebo že by mal cirkevnú moc. Peter, ani žiadny iný z apoštolov, nikde netvrdili, že by sa ich apoštolská pozícia mala prenášať na tých, čo prídu po nich.

Áno, apoštolovi Petrovi pripadlo vodcovstvo medzi učeníkmi. Áno, Peter prebral ústrednú úlohu v ranom rozširovaní evanjelia (Skutky, kapitoly 1-10). Áno, Peter bol

tou „skalou“, tak ako Kristus predpovedal, že sa ňou stane (Matúš 16:18). Avšak žiadne tieto pravdy nepodporujú do žiadnej miery tvrdenia, že by Peter bol býval prvým pápežom, alebo „vrcholovým vodcom“ nad ostatnými apoštolmi, alebo že by sa jeho pozícia, alebo dokonca akýsi jeho „úrad“, mal prenášať na rímskych biskupov. Samotný Peter ukazuje smer k skutočnému pastierovi, tomu ktorému náleží úloha dohliadať na cirkev, pánovi Ježišovi Kristovi (1 Peter 2:25).

Ježiš aj predpovedal príchod „vikára“ v zmysle náhrady jeho telesnej prítomnosti na Zemi. Avšak týmto „vikárom Krista“ nie je žiadny vysokopostavený kňaz, biskup, alebo pápež. Jediným biblickým „vikárom Krista“ je Duch Svätý. Ján 14:26 uvádza „Ale poradca, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, vás bude učiť, a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“. Ján 14:16-18 tiež uvádza „A ja požiadam Otca, a On vám dá druhého poradcu, aby ostal s vami navždy — Ducha Pravdy. Svet ho nemôže prijať, lebo ho nevidí ani ho nepozná. Ale vy ho budete poznať, lebo on žije s vami a bude vo vás. Neopustím vás ako siroty; prídem k vám.“ Duch Svätý je Kristovou „náhradou“ na Zemi. Duch Svätý je naším poradcom a učiteľom (Ján 14:26), a vedie nás ku všetkej pravde (Ján 16:13).

Časť pod názvom „Biblia“ je prebratá z nasledujúceho zdroja:

<http://www.gotquestions.org/vicar-of-Christ.html>

Predhovor napísala, z angličtiny do slovenčiny preložila, a poznámky v hranatých zátvorkách vložila Corascendea, moderný učiteľ katarského poznania.

Oba obrázky Sv Petra sú od Guida Reniho.

Slovenských čitateľov dodatočne možno bude zaujímať, že web www.gotquestions.org má aj slovenskú sekciu:

<http://www.gotquestions.org/Slovincina/>

Pritom upozorňuje, že: „Momentálne nedokážeme odpovedať na otázky zasielané v slovenčine“.

Zdá sa, že ktosi sa podujal na dobrovoľnú misiu odpovedať na dotazy ohľadom Biblie a prekladať články do slovenčiny, no v úlohe nebol schopný pokračovať. Kto iný ako kňaz, by sa podujal na takúto misiu, a kto iný ako RKC by mu mohol brániť v tom, aby sprístupnil skutočný obsah Biblie aj slovenským čitateľom? Slovenský útlak a snahu udržiavať Slovákov v tme vidieť na každom kroku. Som rozhodnutá proti tomu bojovať pokiaľ mi to Boh umožní. Corascendea.

Viac nájdete v „Prečítať“ alebo v „Tematické Texty“ na

www.dhaxem.com

INTERNATIONAL

